

UN PUNCT DE VEDERE

Într-un comentariu anterior, afirmam că dominoul dacă nu dărâma, zgomot tot face. Atunci, aveam în vedere doar unele luări de poziții, ca urmare a decretării unilaterale a independenței provinciei Kosovo. Deranja orice altă dezvoltare a discuției pe această temă. Se refuza categoric a se pronunța sintagma "modelul Kosovo". Iată că acum apar și primele acțiuni concrete care, ne place sau nu, spun că unele conflicte interetnice încep să se dezghețe. Sunt de părere că direcția spre care vor curge apele va fi dată de rezultatul discuțiilor de la București. Până atunci, Abhazia, regiune separatistă din Georgia, a cerut ONU, UE, OSCE și Parlamentului Rusiei să îi recunoască independența după "modelul

Bagapș, a declarat că "se înșală cine crede că Abhazia se va opri din drum după ce Kosovo și-a declarat independența". La fel se explică și faptul că Apelul de independență al parlamentului regiunii separatiste Abhazia s-a făcut la o zi după ce Rusia a anulat sancțiunile comerciale impuse provinciei în 1996, care și așa nu se prea respectau. Și ca să dispară orice dubiu, Ministerul de Externe rus declară: "În urma schimbării fundamentale a unor circumstanțe, Rusia nu se mai simte obligată să respecte restricțiile impuse Abhaziei".

Este un semnal clar de apropiere a Rusiei de Abhazia și de alte regiuni separatiste din fosta URSS. Astfel, și situația Osetiei de Sud, pune în discuție integritatea teritorială a

poziția Occidentului față de Kosovo, declară că nu va imita Vestul, sugerând că nu va recunoaște regiunile separatiste de pe teritoriul fostei URSS. Probabil că aceasta este poziția cu care Rusia va veni la București. Evoluțiile din ultimele zile din Georgia, inspirate și sprijinite indirect de Rusia, au reușit ca pe masa discuțiilor de la București să așeze semnul egalității între provincia Kosovo, pe de o parte, și regiunile separatiste Abhazia și Osetia de Sud, pe de altă parte, aflate în structura statului Georgia. O asemenea egalitate va fi folosită de Rusia, tranșant, ca un instrument politico-diplomatic în rezolvarea intenției ei de a bloca intrarea Georgiei în NATO. Apoi, știm că Occidentul a cerut Rusiei să plece din Georgia și Moldova înainte de semnarea unui posibil amendament la Tratatul de limitare a forțelor convenționale în Europa (CFE). Retragera era prevăzută a se definitiva în 2008.

Declarația personală a generalului Maslov, menționată mai sus, sugerează că Rusia și-ar fi făcut și această temă. Dar recentul episod Kosovo, coroborat cu evoluțiile din ultimele zile din Georgia, ar putea fi invocate de ea ca o rețin de la o declarație oficială în acest sens. Ele ar putea fi considerate și ca valoare adăugată la argumentele pe care Rusia le va aduce la București, în discuțiile de ansamblu ce privesc scutul antirachetă american și atragerea în NATO a unor țări foste republici sovietice. Cum în agenda Summit-ului NATO de la București este inclusă și problema securității energetice, securității maritime și protecția infrastructurilor critice, am convingerea că Alianța posedă și ea o valoare adăugată mult mai mare argumentelor sale care invită partenerii să depășească emoțiile create de provincia Kosovo și calitatea de model atribuită acesteia. Dacă se acceptă că aceste evenimente se prefigurau, este ușor apoi să se convină soluții care să rezolve divergențele provocate de ele. Cred că o amploare exagerată a problemelor care fac diferența între părțile participante la București ar afecta importanța care ar trebui să o acorde amenințării ce vin din partea terorismului internațional, sensul major de a fi și funcționa atât a NATO, cât și a Consiliului Permanent de Cooperare NATO - Rusia. Manifestările internaționale, care au avut loc în ultimul timp din inițiativa unor reprezentanți ai societății civile din statele interesate de securitatea în arealul Mării Negre, au scos în evidență că securitatea energetică, securitatea maritimă și protecția infrastructurilor critice trebuie tratate la nivel global, motiv pentru care apare nevoia de a se conveni asupra definiției conceptului de diplomație energetică. În context, s-au scos în evidență prioritățile securității energetice și rolul UE, NATO și al Rusiei într-un nou proces de încurajare a securității internaționale. Având în vedere mijloacele și căile de transport ale resurselor energetice, unanım s-a apreciat că vulnerabilitățile acestora reclamă și sporirea securității maritime ca o prioritate la nivel global. Iată importanța problemei Summit-ului NATO de la București și speranțele așteptate de la acesta. Așadar, România are șansa să-și lege numele de cel mai important eveniment care ar putea deschide o nouă pagină în istoria arhitecturii securității internaționale.

DOMINOUL DOAR DEZGHEAȚĂ CONFLICTE?

General-maior (r) Mihaiu MĂRGĂRIȚ

Kosovo". La fel a procedat și conducerea separatistă din Osetia de Sud. Trimiterea la acest model are în vedere, exclusiv, poziția majorității statelor europene față de declararea unilaterală a independenței provinciei Kosovo și nu demersul în sine al separatiștilor. Doar Abhazia s-a declarat independentă încă din iulie 1992. Guvernul Georgiei a răspuns atunci trimițând 3.000 de militari, provocând lupte grele. Și aici, aproximativ 250.000 de georgieni au luat calea exilului. Recunoscută de Georgia ca Regiune Autonomă, ca și Karabah și Transnistria, Abhazia nu a mai fost recunoscută de niciun alt stat. Tensiunile au fost și sunt ținute sub control prin prezența unor observatori ONU și a unor trupe de menținere a păcii provenite din Rusia și din unele țări din Comunitatea Statelor Independente. Să recapitulăm și poziția Kremlinului începând cu primele manifestări de secesiune ale Abhaziei. Cererea de lărgire a autonomiei politice și culturale a Abhaziei s-a accentuat odată cu tendințele separatiste ale Georgiei în interiorul URSS, de la sfârșitul anilor '80. În iulie '89, în Georgia, au izbucnit violențe, dar armata sovietică a intervenit imediat. Evident că Moscova, atunci, era interesată de integritatea imperiului. Acum, după destrămarea lui, a sprijinit și sprijină mișcările secesioniste din statele independente desprinse din acesta. Observăm că acțiunile Moscovei vizează menținerea influenței sale în acest spațiu. Situațiile conflictuale interetnice existente aici, mai ales în zonele de interferență cu interesele NATO, sunt folosite ca instrumente de politică externă pentru reluarea poziției de mare putere mondială. Rusia a găsit și momentul prielnic pentru aceasta. Așa se explică faptul că, în contextul episodului Kosovo, nu întâmplător, liderul abhaz, Serghei

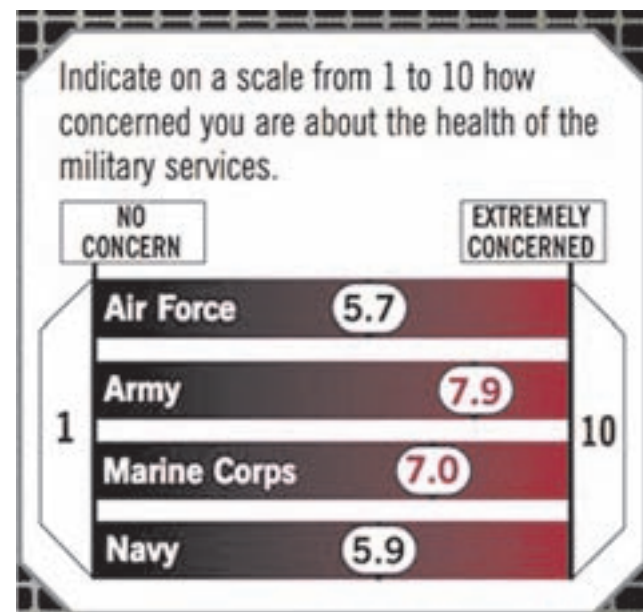
Georgiei. Cu un istoric asemănător cu al Abhaziei, regiunea Osetia de Sud și-a votat independența, pentru a doua oară, într-un referendum în noiembrie 2006, prima tentativă și recunoașterea internațională fiindu-i respinse și în 1992. Osetia de Sud s-a constituit în 1922. Osetii reprezintă o etnie total diferită de georgieni. Amestecul celor două etnii a dăinuit multă vreme, într-un raport de 2/3 oseti și 1/3 georgieni. Și aici tensiunile s-au accentuat în 1989, odată cu intenția de a organiza un front popular pentru unire cu Osetia de Nord, aflată în Rusia. După același scenariu, apar violențe sângeroase după destrămarea URSS, determinând ca peste 100.000 de etnici din Osetia de Sud să fugă în Osetia de Nord. Georgia, evitând o confruntare de amploare cu Rusia, agreează o misiune de pace ruso-georgiano-osetiană, care acționează și azi. Și pentru a nu se crea incertitudini în ceea ce privește soarta Georgiei, recent, în același context Kosovo, liderul Osetiei de Sud, Eduard Koloity, a declarat și el că vede cele două Osetii unite până la sfârșitul anului acesta. Este greu de presupus că Georgia va putea face față, singură, acțiunilor centrifuge ale celor două regiuni. Doar Rusia postcomunistă a sprijinit permanent aceste regiuni, sub toate formele posibile, în pofida declarațiilor care țin exclusiv de diplomație. Retragera armatei ruse din Georgia, conform Acordului de încetare a focului din iunie 1992, s-a făcut destul de anevoios. Cu toate că generalul Alexei Maslov, comandantul trupelor terestre ruse, a declarat că ultimii săi militari au părăsit garnizoana Batumi în noiembrie 2007, oficialii georgieni au rezerve în ceea ce privește exactitatea afirmațiilor, atâta vreme cât nu au sub control regiunea Abhazia. Iar comunitatea internațională ar fi îndreptățită să nu creadă în afirmațiile Rusiei prin care, acuzând

Sondaj cu pensionari militari

Maior Florin ȘPERLEA
fsperlea@yahoo.com

Prestigioasa revistă americană „Foreign Policy” a publicat în ultimul număr (martie/aprilie 2008) un sondaj realizat de Center for a New American Security (CNAS) din care reiese că armata americană s-ar confrunta cu nenumărate dificultăți, chiar dacă imaginea ei în rândul publicului din SUA este una pozitivă, de vreme ce aproape 70% dintre americani afirmă că au mare încredere în armată, cu toate că numai unul din zece susține că a servit sub drapel.

60% dintre cei implicați în sondajul CNAS afirmă că armata americană este mai slabă acum decât ar fi fost în urmă cu cinci ani (printre motivele invocate fiind și modul de desfășurare și rotație a efectivelor în teatrele de operații), 88% consideră că războiul din Irak a pus în discuție, dincolo de limite acceptabile, capacitatea de acțiune a armatei SUA, în timp ce 75% apreciază că forțelor militare americane le-au fost stabilite de conducerea civilă obiective „nerezonabile” în perioada postrăzboi în Irak. Rugați să identifice două din modalitățile eficiente prin care SUA ar putea obține succesul în războiul împotriva terorismului, peste 70% s-au pronunțat în favoarea îmbunătățirii serviciilor de informații și aproape 40% au socotit că ar fi nevoie de mai multe forțe speciale. Unul din cinci a indicat, printre altele, îmbunătățirea capacităților destinate purtării unui război electronic. Pe o scară de la 1 la 10 (de la incapacitate de acțiune la pregătire deplină), pregătirea armatei americane în eventualitatea unui conflict în Iran este apreciată la 4,5 - cea mai scăzută valoare înregistrată - puțin peste 5 fiind situată o posibilă intervenție în Siria. Un tablou, să recunoaștem, departe de a fi unul măgulitor pentru armata americană.

Surprizele au apărut însă (utilizatorii de internet au acces la datele complete ale sondajului realizat de Center for a New American Security) atunci când am constatat că dintre cei 3.400 de ofițeri (peste 90% având grade de maior, locotenent-colonel și colonel) care au răspuns la întrebările chestionarului, peste 70% s-au retras din armată cu mai mult de 11 ani în urmă (38% au peste 70 de ani!), numai opt procente fiind reprezentate de ofițeri activi!

Mi-a fost greu să înțeleg, de aceea, în ce măsură majoritatea celor intervievați au o bună cunoaștere a realităților conflictelor din Irak și Afganistan, asupra cărora se pronunță, deși trebuie să fi rămas mai degrabă la realitatea primului conflict din Golf, cât de bine informați se dovedesc a fi cei mai mulți dintre ei cu privire la obiectivele stabilite de conducerea civilă și la modul de ducere la îndeplinire a acestora în teren sau cât de utile pot fi opiniile lor, în condițiile unei cunoașteri mijlocite de tot soiul de surse, cu privire la măsurile de îmbunătățire a performanțelor armatei americane astăzi.

Altfel spus, „Foreign Policy” a livrat un sondaj cu pensionari militari pentru a desprinde chipul viitorului cyberwarfare și al luptătorului său.

Ceea ce mi-a amintit, într-o oarecare măsură, de convingerea mareșalului francez Ferdinand Foch, teoretician militar și profesor la Școala Superioară de Război, care, în 1912, când avea deja peste 60 de ani, susținea că viitorul conflict va fi prin excelență unul ofensiv, fără lupte de tranșee care să amintească de confruntările de la Plevna sau Mukden. Cât de „ofensiv” a fost Primul Război Mondial va fi avut prilejul să se convingă el însuși!

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

Observatorul militar

ADRESA REDACȚIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

● Redactor-șef: colonel Francisco Stoica, tel. 327.24.40
● Redactor-șef adjunct: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92
REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Piștea ● Irina-Mihaela Nedelcu ● ing. Mihail Ricinschi ● Bogdan Oproiu ● Marilena Georgescu ● Cecilia Sfetcu.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal.
CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melcioiu, Elena Potorocă.
PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu.
FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihalache, Cătălin Ovrei.
DIFUZARE: Rodica Dinică.
Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET. Taxele postale - achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXX

Închiderea ediției
- luni, ora 10.00

ISSN1223-3641.
00396. C. 441/2008

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.
Tiparul executat
la S.C. R-WEP S.C.S.